:17

אין יוצאין מסוכה לסוכה ואין עושין סוכה

בחולו של מועד וחכמים אומרים יוצאין

מסוכה לסוכה ועושין סוכה בחולו של

מועד ושוין שאם נפלה שחוזר ובונה בחולו

של מועד מ"ם דר' אליעזר אמר קרא יחג

הסוכה תעשה לך שבעת ימים עשה יסוכה

הראויה לשבעה ורבנן הכי קאמר רחמנא

עשה סוכה בחג ושוין שאם נפלה שחוזר

ובונה אותה בחולו של מועד פשיטא מהו

דתימא האי אחריתי היא ואינה לשבעה

קמ"ל תניא ר' אליעזר אומר כשם שאין

אדם יוצא ידי חובתו ביום מוב הראשון של

חג בלולבו של חבירו דכתיב יולקחתם לכם

ביום הראשון פרי עץ הדר כפות תמרים

ימשלכם כך אין יאדם יוצא ידי חובתו בסוכתו של חבירו דכתיב חג הסוכות

תעשה לך שבעת ימים משלך יוחכמים

אומרים אע"פ שאמרו אין אדם יוצא ידי

חובתו ביום מוב הראשון בלולבו של חבירו

אבל יוצא ידי חובתו בסוכתו של חבירו

דכתיב כל האזרח בישראל ישבו בסוכות

מלמד שכל ישראל ראוים לישב בסוכה

אָחת ורבגן האי לך מאי דרשי ביה מיבעי

ליה למעומי גזולה מאבל שאולה כתיב כל

האזרח ור' אליעזר האי כל האזרח מאי

עביד ליה מיבעי ליה לגר שנתגייר בינתים

וקטן שנתגדל בינתים ורבנן כיון שאמרו

עושין סוכה בחולו של מועד לא אצמריך

קרא ת"ר מעשה בר' אלעאי שהלך להקביל

אינך משובתי הרגל שהיה ר' אליעזר אומר

משבח אני את העצלנין שאין יוצאין מבתיהן

ברגל דכתיב יושמחת אתה יוביתך איני

והאמר ר' יצחק ימניין "שחייב אדם להקביל פני רבו ברגל שנא' ימדוע את הולכת

אליו היום לא חדש ולא שבת מכלל דבחדש

ושבת מיחייב איניש לאקבולי אפי רביה

לא קשיא הא דאזיל ואתי ביומיה הא דאזיל

ולא אתי ביומיה ת"ר סמעשה בר' אליעזר

פני ר' אליעזר רבו בלוד ברגל אמר

לו אלעאי

לעיל ט.], ב) [לעיל כג.], ג) [לקמן כט: ל. לה. מא: פסחים לח.],

נה. ממ. פסחים נמ.ן, ד) [לקמן לא.], ד) [לעיל ט.], 1) [עיין חוס׳ פסחים

הט. ד"ה שנאמר ושמחתו.

פ"ח ה"ה ע"שן, ט) ויומא

סו:ן, י) ולקמן כח.ן,

סו.], א נכקנק כח.], ל) ברכות כז: וסוף מסי כלה ועי מג"א סי קנו,

ל) שבת קכה: קלו: עירובין מד., מ) שלא יאמרו התיר

ל) ול"ל דבדידהן. ס) ול"ל

ומדמרבינן עי' מהר"ס ורש"ל], **ע**) רש"ל מ"ז

ועי׳ כש״א.

תורה אור השלם

1. חַג הַסְּכַּת תַּצְשָׂה לְךְּ

שבעת ימים באספך

.2. ולקחתם לכם ביום 2.

2. הְּלְּלֵּהְוֹתֶּם לְבֶּב בַּיּהם בָּפִּת הְעָרִים וַעֲנַף עֵץ עָבֹת וְעַרְבֵי נָחָל וּשְׂמַחְתָּם לִפָּנִי יִיְּ

אַלהַיכֶּם שִׁבְעַת יָמִים:

3. בַּסְכֹּת תַּשְׁבוּ שִׁבְעַת

ױקרא כג מב ויקרא כג מב 4. וְנָתַתָּה הַבֶּטֶף בְּכֹל

אֲשֶׁר תִּאַנֶּה נַפִּשִּׁךְ בַּבָּקָר

אָל־הַירְ רְשְׁמִחְתָּ אִתְּה וְאָכֵּלְתָּ שָׁם לְפִּנִייִּ אָשֶׁר תִּשְׁאָלְךְ נַפְּשֶׁרְ אַשֶּׁר וְתָּשְׁאָלְךְ נַפְּשֶׁרְ אַשָּׁר וּבְּצֵּלְ אָשֶׁר וְתָּשִׁרְ וּבְּשֶׁרְ

ניאמֶר מִדּוּע אַהְ 5. וַיֹּאמֶר מִדּוּע אַהְ הֹלֶכֶת אַלְיו הַיּוֹם לא חֹדֶשׁ וְלֹא שַׁבָּת וַתֹּאמֶר

שלום: מלכים בדכג

ובַיתַף:

יָמִים כָּל הָאָזְן יָמִים כָּל הָאָזְן בְּיִשְׂרָאֵל יַשְׁבוּ בַּסְכֹּת:

מִגָּרְנְךּ וּמִיּקְבֶּךּ:

יִשְׁמַחְתָּם ישְׁמַחְתָּם ישִׁמַחְתָּם

ר"ה נוו: לו) ומוספ׳

ב א מיי' פ"ו מהלכות סוכה הלכה טו סמג עשין מג טוש"ע א"ח סי מרלו סעיף א:

סוכה הלכה כה סמג מרלו סעיף ב: גב ג מיי׳ פ״ה מהלכות

ת"ת הלכה ז: ת"ל ד מיי' פכ"ב מהלי שבת הלכה ל סמג לאוין סה טוש"ע א"ח סי' שיג סעיף א:

רבינו חננאל

אין יוצאין מסוכה לסוכה וחכמים אומרים, . יוצאיז מסוכה לסוכה וצאין מסוכה לסוכה [ועושין סוכה] בחולו של מועד. ועוד אמרו חכמים אע"פ שאמרו איז חכמים אע פ שאמון אין אדם יוצא בלולבו של חבירו, אבל יוצא הוא בסוכתו של חבירו. שנאמר בסוכונו של חבידו. שנאמו כל האזרח בישראל וגר׳, מלמד שכל ישראל ראויין . לישב בסוכה אחת. והאי רכתיב תעשה לך, למעוטי נזולה אבל שאולה כשרה היא. ת"ר מעשה בר׳ אליעזר ששבת בסוכת [ר׳] יוחנן בן אלעאי, הגיעה . חמה בשפת הסוכה. אמר ווכוו. ב-ב.. לו מהו לפרוש עליה סדין, אמר לו אין שבט מישראל שלא העמיד שופטים כו׳. ופרס עליה סדין. הפשיל ר' אליעזר טליתו ויצא. ואסיקנא שבת היתה, שלא היה ר' אליעזר יוצא מביתו ברגל. ולמה לא השיבו, מפני שלא אמר דבר שלא שמע מרבו מעולם. ואמאי דתנן פקק החלון ר׳ אליעזר אומר בזמן שתלוי

בהן דתימא ביון דנפלה אחריתי היא. יש ספרים שכתוג נהן קמ"ל כיון י (דבדידי") קעביד איהי היא משמע לפי שבונה אותה נאותן ענים: בֹלְ האזרח בישראל ישבו בסובות. משמע סוכה אחת לכל ישראל שישבו בה זה אחר זה ואי אפשר שתהא

של כולם דלא מטי שוה פרוטה לכל אחד אלא על ידי שאלה כך פירש בקונט' ועל חנם דחק דכיון דכתב לך למעוטי דשותפין משמע כדמוכח בראשית הגז (חולין דף קלו.) גבי תרומה וחלה ופאה וטובא דקא חשיב התם ואפי׳ אתרוג נמי דכתיב ביה לכם לשון רבים אמרינן ביש נוחלין (ב"ב דף קלו:) האחין שקנו אתרוג בתפיסת הבית ונוטלו אחד מהם ויוצא בו אם יכול לאכלו כגון דאיכא אתרוג כיולא בו לכל חד וחד ילא ואם לאו לא יצא דלכם משמע שיהא כולו שלו ולא מקצתו ולא דמי לבגדיכם ועריסותיכם ותרומותיכם דפרק ראשית הגז (חולין דף קלו.) דשל שותפין בכלל והא דכתיב לכם לשון רבים משום דאיבעי ליה למיכתב ולקחתם לשון רבים דדרשינן פרק לולב וערבה (לקמן דף מג.) שתהא לקיחה לכל אחד ואחד ם (ומרבינן) סוכה אחת לכל ישראל שתע מינה דלא דרשי לך למעוטי שאולה ומוקמי ליה למעוטי גזולה ומיהו קשה הא גבי לילית מרבינן דשותפין מדכתיב בגדיהם וממעטינן שחולה מדכתיב כסותך בפ' ראשית הגו (חולין דף קלו.) וא"כ הכא נמי נידרוש הכי ולפירוש הקונטרס ניחא דעל כרחך יולאין בשאולה מדמרבינן סוכה אחת לכל ישראל ותימה דלר׳ אליעזר דבעי סוכה שלכם אין שנים יולאין בסוכה א' לעולם ויהא לריך לכל בני הבית סוכה לכל אחד וא' ושמא הוה מרבי מדכתיב תשבו כעין תדורו שיכולים לישב יחד בסוכה ש' (שותפין) שיכולים אחת ומה שנהגו כל הקהל לקנות אתרוג בשותפות לנאת בו דעתן להקנות כל ה' חלקו לחבירו בשעה שהוא מברך על מנת להחזיר דבשביל שנשתתף בו לא גרע ממתנה על

מנת להחזיר דשמה מתנה: פקק החלון. פירשנו לעיל בפרק קמא (דף טו:) גבי שכחו ולא הביאו ספר תורה:

לל ששבת בגליל העליון בסוכתו של יוחגן ברבי אלעאי בקיסרי ואמרי לה בקיסריון והגיע חמה לסוכה אמר לו מהו שאפרוש עליה סדין אמר לו אין לך כל שבט ושבט מישראל שלא העמיד ממנו שופט הגיע חמה לחצי הסוכה אמר לו מהו שאפרוש עליה סדין אמר לו אין לך כל שבט ושבט מישראל שלא יצאו ממנו נביאים שבם יהודה ובנימין העמידו מלכים על פי נביאים הגיע חמה למרגלותיו של ר' אליעזר נטל יוחנן סדין ופירש עליה הפשיל ר' אליעזר טליתו לאחוריו ויצא שלא מפני שהפליגו בדברים אלא מפני שלא אמר דבר שלא שמע מפי רבו שלא מפני שהפליגו בדברים אלא מפני לעולם היכי עביד הכי והאמר ר' אליעזר אין יוצאין מסוכה לסוכה בגל אחר הואי והאמר ר' אָליעזר משבח אני את העצלניָן שאין יוִצאין מבתיהן ברגל שבת הואי ותיפשום ליה מדידיה דתגן יפקק החלון ר' אליעזר אומר בזמן שקשור ותלוי פוקקין בו ואם לאו אין פוקקין בוֹ יוחכמים אומרים בין כך ובין כֹך פוקקין

אלא שלא אמר דבר כו': אין יולאין התם מסוכה לסוכה כו". והיאך הניח שבת שבתוך הרגל את סוכתו שהיתה בלוד שהיה דר בלוד כדתניא (סנהדרין די לב:) אחר ר' אליעור ללוד: רגל אחר היה. כגון עלרת והיו יושבין בסוכה משום אויר: ו**מפשוט ליה מדידיה**. שלא תפרוש עליה סדין דאסור להוסיף על אהל עראי: שקשור וסלוי. שם כל שעה: פוקקין בו. כיון דמתוקן ועומד לכך אין זה לא בונה ולא מוסיף: ואם לאו אין פוקקין בו. דמוסיף הוא על סתימת אהל:

אין יוצאין מסוכה לסוכה. לאכול בזו ולישן בזו או היום בזו ומחר בזו: ואין עושין סוכה בחולו של מועד. מי שלא ישב בסוכה י"ט הראשון: עשה סוכה לשם חג של שבעת הימים. שמעת מינה דאין עושין סוכה בחולו של מועד דאינה לשבעה ושמעינן מינה דאין יולאין

מסוכה לסוכה דאם כן לאו סוכה לשבעה היא: פשיטא. דהא סוכת שבעה היא: מהו דמימא האי אחריתי היא ואינה לשבעה קמ"ל. הואיל וישב בה בי"ט וזו להשלים היא סוכת שבעה קרינה ביה שתשלומין לרחשונה היה: לכם משלכם. להוציא את הגזול ואת השחול: כל החורה ישבו בסכם כסיב. דמשמע סוכה אחת לכל ישראל שישבו בה זה אחר זה ואי אפשר שיהא לכולן דלא מטי שוה פרוטה לכל חד אלא ע"י שאלה: בינתיים. בחולו של מועד: וקטן שנתגדל. למחו לו ב׳ שערות במועד ואתא האי כל לרבויי שעושה סוכה בחולו של מועד מה שאין כן במחויב קודם לכן כדאמר ר' אליעור לעיל: ורבנן כיון דאמרי עושין סוכה בחולו של מועד. ואפי׳ מי שמחויב קודם לכו ולא עשה תו לא אינטריך האי לרבויי דכ"ש הוא: ברגל. י"ט ראשון והלך אללו מערב י"ט: אינך משובתי הרגל. הואיל ולא עמדת בביתך אלל חשתך: משבח חני חת העללנין. אע"פ שלא בשביל הרגל מתעכבים שהרי כל ימות השנה אינן יוצאין מחמת עללות אעפ"כ משבחן אני: מדוע את הולכת וגו'. בעלה של שונמית אמר לה כשאמרה לו אלכה וארוצה עד איש האלהים ואשובה: הה דחזיל וחתי ביומיה. ומשמח שמחת החג עם אשתו חייב להקביל פני רבו כגון עיר שבתוך התחום או על ידי עירוב: ששבת בסוכתו של יוחנן כו'. לקמיה פריך הא אמר ר׳ אליעזר משבח אני את העללנין: מהו שחפרוש עליה סדין. לכל שלח תשוופך השמש מי אסור משום מוסיף על אהל עראי בשבת או לא: אין לד כל שבט כו'. השיאו לדבר אחר כדאמרי׳ לקמן (דף כח.) שלא אמר דבר אחד שלח שמע מפי רבו: שלח העמיד שופט. מושיע את ישראל. אותן שהיו משמת יהושע ועד שמואל שמשח שאול למלך יהושע מאפרים אהוד מבנימין גדעון ממנשה הרי מבני רחל שמשון מדן ברק מקדש מנפתלי הרי מבני בלהה אבצן זה בועז מיהודה עלי מלוי תולע

מיששכר אלון הזבולני מזבולן אלו

מפורשים אבל עתניאל ויפתח ושמגר

ויאיר ועבדון לא ידעתי שמות שבטיהן

ומראובן ושמעון גד ואשר לא מלאמי מפורש: הגיע המה. מתפשטת

ומתקרבת הצלם: מלכים על פי

נביחים. שחול ודוד ע"פ שמוחל:

ויצא. שלא ש רצה להתיר את הדבר:

לא מפני שהפליגו בדברים. מה

שהשיאו לדבר אחר לא הפליגו הימנו

ולדחותו שלא ללמדו תורה נתכוון

מוסף רש"י

ואין עושין סוכה בחולו של מועד. 60 לא עשאה מתחילה (לעיל ט.). ולקחתם לכם מ). ולקחתם לכם וכו׳ משלכם. לכס וכו משיכם. ינט משלכס משמע (לקמן מא:). לא מפני שהפליגו בדברים. והפרישו לדברים ראדה לדחות כשאינו יודע להשיב, אלא יודע היה אבל לא אמר לכנו יומא לכל שמע מרבו (יומא דבר שלא שמע מרבו (יומא סו:). פקק החלון. כגון **ארובת הגג** (שבת קלז:) בזמן שקשור ותלוי. שאינו נגרר בארן, שהחבל שהוא קשור בו אינו מגיע לארץ (שם קכה:). ואם לאו אין פוקקין בו. דמחזי כמוסיף על הבנין (שם) דדמי לבונה, שמוסיף על סתימת הבית, ואע"פ שארעי הוא שהרי יחזור